Üresség

Üresség

Fajcsák Henrietta: Üresség

szerző: [[Szerző:Fajcsák Henrietta\Fajcsák Henrietta]]

Autizmussal önmagamba zárva · / · 2005 · / · 141.o.-1990

[[Kategória:Fajcsák Henrietta]]

Ha ránézek valakire,

Egy törött, üresen csillogó

Szempár néz vissza rám.

Ha beülök az autóba

És száguldok az üres országúton.

Üres szemeket hunynak rám.

Felnyitok egy könyvet,

S abban az üres szavak

Számomra semmit nem mondanak.

Ha veszek egy papírt,

Mert írhatnékom van,

S írom az üres szavakat,

De rájövök:

Ez a papír is üresen visszaröhög.

Felnézek az égre,

S az arcomra sütő napsugár

Üresen ragyog már.

Ha bekapcslom a tévét,

Látom a sok üres embert,

Kik üres szívükből

Üresen szeretnek.

Belepillantok a tükörbe,

S csak nagy ürességet látok,

Mit magamnak se bocsátok.

S ha kimegyek az utcára,

Üresen mennek el mellettem,

S az üres zaj, óh, mily zavaró!

S ez a kietlen üresség,

Mily szívfacsargató!

S a világ örökre üres marad,

Ha nem bandukolsz a fényben, egymagad.

Szócikkek forrása és közreműködői

 $\ddot{\textbf{U}} \textbf{ress\'eg} \ \textit{Forr\'as}: \\ \textbf{http://hu.wikisource.org/w/index.php?oldid=80630} \ \textit{K\"ozrem\~uk\"od\'o\'k}:: \\ \textbf{Www.savant5mpeu}$

Licenc

Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported //creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/